

Gabon 2009

**LILLEMOR
NORRBYS**

**BILDER &
RESEREPORTAGE**

**CLUB100
ÅRSMÖTESRESA**

GABON 2009

Reseberättelse från 100-klubbens årsresa till Gabon september –09

Den 24 september möttes Arnold, Lennart, Lasse och Lillemor på Arlanda och blev följda av filmteamet från Titan TV ända fram till gaten. Gunnar och Erik ska ansluta i Libreville senare. Arnold får flygkaptenen att posera med oss på foto.

Ankomst till Addis Ababa på morgonen och efter ett antal timmars väntan har vi lyckats övertyga personalen om att Ethiopian Airlines har bokat in oss på transferhotell. Vi lärde oss under resans gång att tålmod är en dygd.

Vi begav oss ut på rundtur i stan med taxi som trots utseendet höll hela dagen och en chaufför som visade oss runt till bl.a Haile Selassie`s mausoleum. På vägen upp hann Lasse bli utsatt för rånförsök och idkade dragkamp om väskan med en tiggare och Arnold köpte paraply att släpa runt på resten av resan. Vi fortsatte till Nationalmusèet och hälsade på Lucy som i vårt tycke var lite i benigaste laget. Där fanns även Haile Selassie enorma tron.

Resan till Gabon gick via Douha i Kameron och väl framme åkte vi fyllda av idèer och förväntningar direkt till resebyrån Mistral som skulle hjälpa oss ordna alla biljetter. Dom öppnar klockan 3 vilket betyder att man sitter snällt och väntar på trappen till prick 3 trots att det går folk därinne.

Nu inser vi snart att Gabon inte är landet med den väloljade turistapparaten precis. Den ena idèn efter den andra strandar på grund av stängd nationalpark, inga djur, inga transportmöjligheter, eventuellt fullt osv. Vi bollar förslag och försöker involvera Gunnar och Erik via telefon hemma i Sverige. Hur ska vi göra. Efter stängningsdags, flera timmar senare har vi lyckats komma till ett beslut – tillsammans med en dam med en ängels tålmod och ett tappert leende på läpparna. Då fungerar inte kreditkorten. Vi betalar handpenning och ska återkomma nästa morgon. Hotellet ligger i ett gudsförgätet hörn av staden och när det inte ens finns moskitnät beslutar vi att ta in någon annan stans. Ingen taxi kommer trots beställning. Ägarinnan hävdar att det inte finns moskiter medan de surrar runt våra huvuden och receptionen delar ut stora sprayflaskor med insektsspray. De lovar att fixa moskitnät och med hjälp av 2 golvlampor mellan sängarna respektive fastteipning i väggarna får vi våra nät. Tredje dagen kom Gunnar och Erik ner och vi har äntligen fått våra biljetter till Sette Cama, enligt guideboken Gabons lyxigaste lodge, vilket bevisar att han aldrig varit där.

Vi undersökts noga innan vi åker iväg. I Port Gentil ska vi mellanlanda för att släppa på och av passagerare. När vi ska åka ska plötsligt en kvinna av och varken flygvärdinna, alla passagerare eller kapten lyckas övertala henne. Ut med bagage för att hitta hennes. OK. Nej då nu har dom konstaterat att vi har överlast och planet ska kontrollvägas. OK Nej då

kommer en man med en jättelåda mot planet som är startklart och bankar på dörren och ska in. Hela planet engagerar sig, argumenterar, en kvinna vill kliva av, kaptenen kommer in och ryter högröd i ansiktet. Kastar ut damen och drar iväg utan säkerhetskontroll.

Vi anländer till Sette Cama vid en flodbank i ett jättelagunområde med 365 öar efter 1,25 timmes resa i snabba båtar, det mesta av resan i beckmörker. Den lyxiga lodgen är milt uttryckt "ett fall för den händige" som det brukar stå i annonser om ruckel. Det mesta är i skick "beyond repair", men en vänlig fransman tar emot oss. Hur han ska ro det här projektet i land blir vi allt mer osäkra på vartefter dagarna går och han möter varje problem med att förvirrat klia sig i skägget och le lite osäkert. Lite känsla av Faulty towers när tre ramlade av stolar som gick sönder när man satte sig- sista gången rakt genom verandastaketet så trä och spagetti från middagsbordet yrde.

Vi äter måltiderna serverade av "Smiley" kokerskan som vi mot alla odds fick att le näst sista dagen.

Våra "spacious" bungalows var brädbaracker med myggnät för fönstren men med springor i väggarna som man kunde sticka ut fingret genom. Läckande, rinnande toa som inte gick att spola, dusch endast ibland och om man sa till innan och där vattnet eventuellt räckte till att få av tvålen från kroppen, brunt vatten från floden i lagunen, en handduk modell gäststorlek som luktade skunk efter 2 dagar. Staketet till verandan gav efter när man lutade sig mot det. Inget lyse efter klockan 24 osv.

Men pigg och nyter sätter man sig till frukost för att stärka sig inför en 3 timmars djungelpromenad. Den består av varsin skorpa, ljummet kaffe ur en läckande termos (som ändå är den som används hela tiden). 2 schweizare bor också på lodgen och tipsar om att man kan strö Oboypulver på skorpan för att förhöja frukosten. Annars har vi 2 äggkoppar marmelad att dela på till 10 personer.

Första djungelsafarin blir vi ilandsatta med båt och efter 30 meter lossar sulorna på Lasses skor.

Förväntansfulla traskar vi på led efter förhållningsregler att smyga tyst för att få en chans att se gorillor. Det enda vi hittar är ett skelett av en elefantunge – väl avgnagt. Men ett gott skratt får vi när alla smyger och Eriks mobil glatt kvittrar ut en glad melodi i tystnaden. Guiden ser ut att ge upp hoppet.

Vi gör flera turer och får se och lära oss mycket av duktiga guider men djurlivet är ytterst sparsamt. Gorillor hörde vi, såg deras matrester och säng där de övernattat. De drar sig långt in under torrperioden. Vi fotograferar tacksamt en ekorre som skuttar förbi. Nåja närkontakt med olika apor, 2 svarta kobror, hannar på dryga 2 meter vardera får vi, ett gäng flodhästar med ungar och en mamma som tyckte vi var lite närgångna markerar genom att dyka under båten så den gungar. En natt är vi ute och

letar krokodiler och Arnold passar på att bedyra en liten krabat sin kärlek. Vi fiskar och får upp barracuda och captainfisk på över 6 kg som vi sedan avnjuter till lunch och middag.

Vi vandrade utmed havet, såg havssköldpaddor som surfade i de stora vågorna, plockade snäckor och såg buffelhjordar. Picknick med kall ravioli och äpplen intogs på elefantskelettsskallar som fungerade utmärkt som pallar.

Nära vårt läger hade BBC byggt ett observationstorn uppe i träden där de varit och filmat som man nu kunde prova att på gå i hängbro uppe på trädstoppsnivå.

Gabon hade val medan vi var där och en kväll var vi på disco med valvaka mitt i ödemarken. Brist på allt och smutsigt utan all like men en ljudanläggning som var enorm. En gammal dam (som vi trodde närmade sig 90 men som tydligen var 50) som knappt kunde stå på benen raglade omkring och försökte dansa med Arnold och Gunnar.

Klubben hade sitt årsmöte på verandan till kaffe och pastisch som vi trodde ägarens pappa glatt bjöd omkring (tills vi på avresedagen blev presenterade en räkning för allt vi druckit). Inom parentes en intressant man som varit ranchägare i Paraguay och varit med om det mesta i livet och gärna berättade sina historier.

Sista dagen i Gabon skulle valet avgöras. Ali Bonga verkade ha oändligt med valpengar bakom sig och staden var fullkomligt översållad av hans leende ansikte på affischer överallt. För att undvika bråk stängdes allt i stan och det gick till och med rykten att flygplatsen var stängd eller skulle stänga klockan 15. Det var rätt skönt att komma iväg 14.15 då. Vi åt avskedslunch på flygplatsen innan vi skildes. Lasse och Lillemor till Etiopien, Arnold och Lennart till Sao Tomè och Gunnar och Erik i väntan på flyg hem via Paris nästa dag.

Senare fick vi höra att Arnold och Lennart inte kom in utan fick vända på flygplatsen på Sao Tomé.

Lasse och Lillemor hade en intressant heldag på landsbygden norr om Addis med honungsvin, kaffehus stora gamar i flock till Lasses stora förtjusning som satt på första parkett medan Lillemor och guiden vandrade för att beskåda Gabon babianer och en bro för trupptransporter byggd av äggvita.

En resa med mycket strapatser, många ändringar och många glada skratt och många borttappade saker. Bland annat minnesanteckningarna från resan i stolsfickan på planet till Addis. Vi lyckades aldrig få grepp på den men väl ett erbjudande om att Lillemor kunde få gifta sig med den tandlöse mannen som var ledsen att han inte lyckades hitta boken

Lillemor

